

РЕШЕНИЕ

№ 382

гр. Варна , 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева
Членове: Златина И. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника З. Христова
като разгледа докладваното от Златина И. Кавърджикова Въззивно
гражданско дело № 20203100502138 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивната жалба на Н. П. М., ЕГН ***** от гр. Варна, бул. „Вл.В.“, № 43, против решение № 2049/01.06.2020г. по гр.д. № 18393/2018г. на 24-ти състав на ВРС, с което родителските права по отношение на детето Н.Н.М. ЕГН ***** са предоставени на неговата майка Ц. И. М., ведно с всички произтичащи от това последици: местоживее на детето Н.Н.М. ЕГН ***** е определено при неговата майка Ц. И. М. на адрес: UK, Romford, RMG 4 DN 26 Borns avenue Chadwell heath, на осн. чл. 127, ал.2 СК; определен му е режим на лични отношения с детето Н.Н.М., както следва: един месец през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск и за времето от 20.12.2021г. до 03.01.2022г., на осн. чл. 127, ал.2 СК; осъден е да заплаща на Н.Н.М., чрез неговата майка и законен представител Ц. И. М. сумата от 200 лв. /двеста лева/, представляваща месечна издръжка с падеж до 15 число на месеца, за който се дължи, считано от датата на депозиране на исковата молба – 05.12.2018г., ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, на осн. чл. 127, ал. 2 вр. чл. 143, ал.2 СК; осъден е да заплати на Ц. И. М. сумата от 3 932 лв. /три хиляди деветстотин тридесет и два лева/, представляваща сторени по делото съдебно – деловодни разноски, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК и е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Варна сумата от 288 лв. /двеста осемдесет и осем лева/, представляваща дължима държавна

такса, на осн. чл. 78, ал.6 ГПК.

Счита решението за произнесено при повърхностен прочит на фактите. Сочи, че детето е отглеждано основно от него и баба му по бащина линия, че майката го е изоставила от най-ранна възраст. Провеждани са само епизодични телефонни разговори с детето и то в удобно за майката и мъжа, с когото съжителства време и само два пъти е идвала да го види, миналата година за два дни. Не отрича, че майката е пращала издръжка за детето по 200лв. за период от година и половина, пращала му е дрехи, маратонки, но всички други средства за отглеждането на детето са поети от него и майка му. Майката на детето му от 4 месеца сочи, че не работи и сама разчита на средствата от съпруга си. Установи ли се детето Н. при тях, ще бъде изцяло зависим от един чужд човек. Прави оплакване, че не са били обследвани с детето от психологическата експертиза. Иска и съпругът на майката да бъде подложен на психиатрична и психологическа експертиза, с оглед изследване годността му да участва в отглеждането и възпитанието на Н.. Иска да бъде осигурена възможност на момчето да завърши средното си образование в България, в Морска Гимназия-Варна и придобие професия.

Иска да му бъдат предоставени родителските права по отношение на детето Н.. Ако съдът приеме, че следва да бъдат упражнявани от майката, иска да му бъде определен режим на лични отношения, в следния смисъл: един месец през лятото, съобразено с годишния отпуск на майката, всяка първа и трета събота и неделя в месеца, както и за Великденските и Новогодишните празници на четна година, на нечетна-при майката. Моли да бъде прецизирана и издръжката. Не е на постоянен трудов договор, но има средства от наем на апартамента в С. и магазин във Варна.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от Ц. И. М. ЕГН *****, чрез адв. М.Димитрова, в който излага съображения за неоснователността на въззивната жалба. ВРС е постановил решението си въз основа на обективна и обоснована преценка на събраните по делото доказателства. Според нея детето е в риск и е предприела действия по изпълнение на постановените привременни мерки, извеждайки го от страната. Неверни са твърденията, че не работи и няма доходи. Работи по трудов договор в хотел „Империял“ в Лондон като камериерка. В условията на пандемия от COVID-19, както в във всички европейски държави ежеседмично получава от хотела безвъзмездни помощи, докато не е на работа.

Моли се обжалваното решение да бъде потвърдено. Претендира за присъждане на разноски.

ДСП-Варна не взема становище по постъпилата въззивна жалба. В о.с.з. на 24.11.2020г. ДСП-Варна, чрез юк Ел.Т. заявява, че нама промяна в становището, изразено пред първата инстанция. Оспорва жалбата, считайки решението на ВРС за правилно.

Относно така предявения иск се излагат следните твърдения, респективно

възражения от страните:

В исковата си молба, насочена срещу Н. П. М., ищцата Ц. И. М. излага, че с ответника живели на съпружески начала и на 19.07.2005г. се родило детето им Н.. След раждането на детето живели съвместно и полагали грижи за него. Помощ при отглеждането му оказвала бабата на детето по бащина линия. През 2015г., след конфликти с ответника се принудила да го напусне, както и детето. Първоначално се установила в С., после работила през летния сезон в КК „Златни пясъци“, като поддържала контакти със сина си. След сезона заминала на работа в Англия. Работела като детегледачка и след това като камериерка в хотел на трудов договор. След като се установила там, сключила и брак. Детето Н., което към момента на подаване на исковата молба е 13-годишен и е ученик в седми клас на ОУ „Йордан Йовков“ останал на грижите на баба си по бащина линия Л.Н.Б.. От 2016. детето е било изведено от семейна среда след намеса от страна на служители на МВР, по подаден от самото дете сигнал и е било поставено под полицейска закрила, поради оказаното насилие от неговия баща. Временно е бил настанен в Кризисен център гр. Игнатиево, Община Аксаково. При завръщането ѝ от Англия и с нейно съгласие е било иницирано производство пред ДСП-Варна, като по отношение на детето Н. е била приложена мярка за закрила, при което е било настанено в семейство на роднини и близки-баба му по бащина линия. Бабата, детето и баща му обитават в момента един дом. Детето не се чувства добре, неспокойно е. Твърди, че между детето и баща му нямало създадена пълноценна емоционална връзка. Имало дълбок разрыв в отношенията им, тъй като бащата прилагал неприемливи прийоми за възпитание на сина си. В периода от раздялата с бащата на Н. до момент тя продължила да поддържа контакти с детето и изпраща средства. В момента твърди, че живее в Англия, семейна е, има постоянна работа и обитава жилище под наем, в което условия за отглеждане на дете. Сочи, че е в състояние да осигури необходимите грижи за момчето, което получи и добро образование в Англия. Запознала е сина си със съпруга си, който също я подкрепя в желанието ѝ да полага грижи за Н. и детето живее с тях в Англия. И момчето има желание да живее с нея в Англия и учи там.

Иска да ѝ бъдат предоставени родителските права по отношение на детето Н., да бъде определено местоживеенето му при нея в UK, Romford, RMG 4DN, 26 Burns Avenue, Chadwell heath, като на бащата бъде определен следния режим на лични отношения с детето: по време на учебните ваканции и един месец през лятото, когато майката не ползва законоустановения си отпуск, по Коледа, и Великден, които престои няма да пречат на обучението му в Англия. Иска бащата да бъде осъден да плаща издръжка за детето в минимален размер от 140.00лв.Поискала е да бъде дадено от съда съгласие заместващо това на бащата, детето Н. да пътува с нея от България до Великобритания, от България до Индия заедно с майка си за един месец през лятото на 2019г., със съученици до други страни, на почивка във Франция, Гърция, Турция, Испания за до 10 дни през ваканции и празнични дни. Претендира присъждане на сторените разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът Н. П. М., ЕГН ***** от гр. Варна,

бул. „Вл.В.“, № 43 е подал отговор, в който излага съображения за допустимост и частична основателност на исковите претенции. Твърди, че няколко месеца след раждането на синът му и до тригодишната му възраст, грижите по него са били поети изцяло от баба му по бащина линия-Л.Н.Б. в гр. Варна. В това време двамата със Ц.М. работили и живели с С.. За втория учебен срок на трети клас детето отново било изпратено при баба си във Варна, която поела всички грижи по отглеждането и образованието му, което продължавало и до днес. През 2015г., докато живеели във Варна, майката избягала от дома им, изоставяйки го с детето, прекратявайки 13-годишната им връзка. В това време, преживявайки тежко раздялата станал избухлив и не винаги справедлив. Това се отразило на детето. В сътрудничество с ДСП-Варна детето било настанено в семейството на баба си по бащина линия, като останало в домашна среда, при запазени близки отношения между баща и дете. Твърди, че е участвал пълноценно в живота на сина си. Не ограничавал и контактите на детето с майката. След съвместно обсъждане с ДСП-Варна и майка му, взели решение мярката „настаняване“ да бъде продължена, като била издадена заповед № 006/04.12.2018г. Не спори, че майката живее в Англия и от м.април 2017г. работи като камериерка. Първите две години изпращала спорадично средства и то основно за плащане на отдадената им под наем сергия на пазара в жк Младост в С.. После родителите се споразумели да изпраща издръжка за детето, понеже не е редно майка му да поема цялата тежест по отглеждането на Н.. Сочи, че семейството живее в гр. Варна, в собствено жилище, където синът му разполагал с необходимите условия за живот и обучение. Детето си имало създаден приятелски кръг, живеело в семейна среда с баща си, баба си, чичо си, срещало се с братовчедка си. Във Великобритания всичко това щяло да му липсва. Той бил непоследователен в желанието си да живее и учи в Англия. Дори смятал, че е по-добре да завърши средното си образование в България, а после да търси реализация в Англия или друга държава от ЕС. Смята, че интересът на детето изисква тъкмо това. Моли се да бъде отложено произнасянето на съда относно предоставянето на родителските права, като се запази съществуващото статукво, но бъде определен режим на лични отношения на майката с момчето и посещенията му за един месец през лятото, както и по друго време, но не се пречи на обучението на Н. в България. Ако настъпи Брекзит, трудно, а ако не и невъзможно би било да се осъществява постановен режим на лични отношения между Н. и бащата, докато това не се отнася до контактите майка-дете при пътуване от Англия до България.

ДСП-Варна, чрез социалния работник Н.А. заявява, че от години работят с детето Н.Н.М., още от предприемането на мярка за закрила, чрез извеждане от семейството и настаняване в семейството на баба му по бащина линия-Л. Б.. Майката на детето Ц.М. работи и живее в Кралство Великобритания. Поддържа със сина си връзка по телефона и се вижда с него, при завръщане в България. Многократно е посещавала ОЗД и е изявявала многократно желанието си да поеме грижата за Н., но не е предприела конкретни постъпки. ДСП-Варна не е наясно със средата ѝ, трудовата ѝ заетост, доходи и начин на живот във Великобритания. Бащата на детето Н.й М. живее в един дом с майка си и Н.. Няма

постоянна работа, доходи и злоупотребява с психотропни вещества. Под тяхно въздействие оказва физическо насилие над сина си. Емоционалната връзка между тях е нарушена. На 28.11.2019г. детето Н. е бил настанен в ДВНМН-Варна, поради противообществена проява, по която е образувано досъдебно производство. След това е върнат в семейството на баба си, до изтичане на срока за настаняване по съдебен ред.

В о.с.з. на 09.04.2019г. страните са постигнали споразумение и съдът е дал разрешение, заместващо съгласието на бащата Н. П. М., да бъде издаден паспорт на детето Н.Н.М. и то да пътува неограничено до Обединеното Кралство на Великобритания, придружавано от своята майка или упълномощено от нея лице до навършване на пълнолетие до един месец през лятото и 10 дни през останалото време, което не пречи на учебния процес в България.

В о.с.з. на 19.05.2020г. ВРС е допуснал изменение на иска за присъждане на месечно издръжка, дължима от бащата, на детето Н., на осн. чл. 214 от ГПК, чрез увеличението ѝ от първоначално заявения размер от 140.00лв. на 200.00лв.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните и се установява от представеното по делото удостоверение за раждане на детето Н., че е родено на 19.07.2005г. и негови родители са страните по спора.

Не се спори още и за това, че родителите на детето са се разделили през 2015г., бащата е продължил да отглежда сина си с помощта на своята майка, а майката на момчето се е установила в Лондон, Великобритания.

Видно от представеното в превод по първоинстанционното дело удостоверение за пребиваване, Ц.М. и към момента пребивава във Великобритания. Работи, видно от трудов договор от 21.04.2017г. като камериер в Империъл Лондон Хотелс Лимитед, Бедфорд нето 36 часа седмично при нето седмично заплащане от 254.6 британски лири, платими всеки петък. Има право на 28 дни платен годишен отпуск. Видно от фиш за заплата от 05.11.2019г. Ц.М. е получила бруто възнаграждение от 1597.89 британски лири, а нето-1576.67 британски лири, след отчисления за национални и пенсионни осигурителни вноски. От писмо, изпратено от името на Империъл Лондон Хотелс Лимитед и подписано от консултант по подбор и ресурси на 05.10.2020г., съдът е уверен, че Ц.М. работи като камериер в хотелската група от 20.04.2017г. и е на постоянен трудов договор на пълен работен ден, като възнаграждението ѝ се заплаща на седмична база. Според извлечение от сметката ѝ, на 02.10.2020г. и на 09.10.2020г. е получила банков превод от работодателя в размер на 223.07 британски лири всеки.

По първоинстанционното дело са представени доказателства за изплатено по фактура

№ 82226/2.09.2019г. трудово възнаграждение за отработен един час от Г.С., за когото се твърди, че е съпруг на Ц.М. в размер на 949.96 британски лири и 751.97 британски лири нето, след удържки, като към тази дата е получил през годината 20522.66 британски лири, при удържки от 4104.50 британски лири. Според фиш за работна заплата за 28-ма седмица Г.С. е получил 927.88британски лири брутно трудово възнаграждение и 742.30 британски лири нето. За данъчния месец, приключващ на 05.09.2020г. той е реализирал облагаем доход от 3072.90 британски лири, като след удържки, дължимата му сума е 2458.32 британски лири.

Според предоставената по първоинстанционното дело информация от ТД на НАП-С., офис „Изток“ за бащата Н. П. М. няма данни за регистриран трудов договор и няма данни за деклариращи доходи по Справка-данни за осигуряване.

Видно от удостоверение № 565/12.12.2019г., изд. от Варненска морска гимназия „Св.Н.й чудотворец“ Н.Н.М. е ученик в 8-ми клас, професия Електротехник, специалност Електрообзавеждане на кораби през учебната 2019/2020г. До момента на издаване на удостоверението ученикът е допуснал 106 извинени и 139.5 неизвинени отсъствия. На 03.12.2019г. е постъпила молба от бабата на ученика за преминаване в индивидуална форма на обучение по медицински причини.

Според уведомление № 433000-4682/09.03.2020г., изд. От Първо РУ на МВР-Варна, на детето Н.Н.М. е била предоставена двукратно полицейска закрила-на 04.06.2016г. и на 29.06.2016г., понеже е било бито от баща си.

Видно от информацията предоставена на ВРС с писмо № 433000-8171/18.05.2020г. на ОД на МВР-Варна, детето Н.Н.М. не е било привлечено като обвиняем по ДП № 2046/2019г., а същото е приключило и изпратено на ВРП с мнение за прекратяване, на осн. чл. 24, ал. 1, т. 8 от НПК и налагане мерки по ЗБППМН. Не е било привлечено като обвиняем и по ДП № 148/2020г., което е на производство в Първо РУ-Варна, а Н.Н.М. е разпитан като свидетел.

С решение № 2375/28.05.2018г. по гр.д. № 4831/2018г. на Х състав на ВРС детето Н.Н.М. е настанено на осн. чл. 28 от ЗЗДететео в семейството на баба му по бащина линия Л.Н.Б. , за срок от две години, считано от датата на влизане на решението в сила.

Със заповед № ЗД/Д-В-178/28.07.2020г. на директора на ДСП-Варна, детето Н.Н.М. е настанен в Кризисен център за деца, поради възникналия късно вечерта на 27.07.2020г. семеен скандал. Детето само е потърсило помощ, сигнализирайки по телефона инспектор в Първо РУ на МВР-Варна. За да пристъпи към тази мярка ДСП-Варна е извършено проучване и установено, че макар и настанено в семейството на баба си по бащина линия, понеже с тях живее и бащата, той продължава да тормози момчето. Той е трайно безработен и има информация, че употребява наркотични вещества. Бабата на детето Л. Б. подценява поведението на сина си и не взема мерки да ограничи контактите на внука си и сина си и в

повечето случаи отрича да има тормоз над Н.. Настаняването на Н. при нея междувременно със Заповед № ЗД/Д-133/15.06.2020г. е прекратено. Поради Ковид-19 епидемията майката Ц.М. е в невъзможност да дойде и вземе Н. при себе си, но е насрочено принудително предаване на детето на 03.08.2020г.

Видно от заповед № ЗД/Д-В-188/03.08.2020г. на директора на ДСП-Варна е прекратено настаняването на Н.Н.М. в Кризисен център за деца и предаден на майка му.

По въззивното дело е представено писмо от 07.10.2020г., от училище Мейфийлд, според което Н. М., р. 19.07.2005г. е записан в училището и е ученик в редовна форма на обучение, а според служебна бележка № 27/06.10.2020г. Н. М. е записан за учебната 2020/2021г. в 9-ти клас на БГ Школо „Васил Левски“-Лондон и редовно посещава учебните занятия.

Пред ВРС е допусната комплексна СППЕ, а пред ВОС и допълнителна такава, вещите лица по която са поддържали заключение, което се кредитира от съда като компетентно дадено и неоспорено от страните. Въпреки поставената задача по делото на ВРС Н. П. М. не е оказал съдействие и не е осигурил явяването на детето Н.Н.М. за обследване от вещото лице-психолог. Експертизата е изготвена единствено с оглед работата на вещото лице-психиатър. Детето Н. и майката Ц.М. са психично здрави. Бащата Н.й М. покрива критериите за диагноза по МКБ 10 ревизия F19 Психични и поведенчески разстройства дължащи се на комбинирана употреба на психотични вещества-Разстройство на личността и поведението. Настъпилите личностови промени имат тенденция да се задълбочават при продължаващ прием на ПАВ и липса на необходимото лечение. Връзката между детето и майката е прекъсната по обективни причини-отсъствие от страната. Детето не отрича желанието си да бъде при нея. Макар, че детето съжителства с баща си, отношенията им са формални и лишени от силна емоционална свързаност, характерна за тези между родител и дете. Н. проявява критичност към личността и зависимостите на баща си, но в бъдеще е възможно да бъдат възприети като родителски модел на поведение. Раздялата между родителите е приета от детето, но поддържа психично напрежение, което често се проявява като девиантно поведение. В о.с.з. на 19.05.2020г. вещото лице д-р Т.А. споделя как съвсем спонтанно детето е споделило, че баща му употребява наркотици и в негово присъствие, а след прием става агресивен, чупи и това е ежедневие в семейството. При така поставената му диагноза и при липсата на лечение, прогнозата за бащата е лоша, като страданието му ще се задълбочава. Вещите лица намират, че макар и късно, за детето е добре да се направи опит да се отдели от тази среда. Независимо, че ще бъде трудно на детето като живее със семейството на майката, която има нов съпруг и в чужда държава, но ако се приеме, че там рисковете не са доказани, а са вероятни, то в настоящата семейна среда отношенията са сигурно рискови. Вещото лице-психолог Н.С. насочва вниманието на съда, че рисковата среда в която се отглежда, вече има реална изява и това е участието на момчето в палеж, в грабеж. Единият родител отсъства от живота на детето, а другият той няма авторитета на баща, липсва му модел на подражание.

Н. е инертен, немотивиран за учи, а коректив на поведението му липсва. Освен това вещото лице има възприятия за упражняван натиск от страна на бабата на детето по бащина линия, като се опитва да му диктува какво да каже, за да се представи в по-благоприятна светлина пред експерта по време на извършваното обследване по телефона. Двете вещи лица поддържат, че майката има по-добър родителски капацитет, без наличие е на психически заболявания и личностова абнормност, за разлика от бащата.

По въззивното дело, съдът е указал на вещото лице-психолог да изпълни в цялост поставената от ВРС задача, като за целта извърши указаното й психологическо проучване и задължил двете вещи лица да се явят в о.с.з. за изслушване на общото им заключение. След множество разговори за насрочване на среща, такава се е състояла на 13.11.2020г. с бащата Н.й М.. Поради затрудненията, свързани с Ковид-19 и това, че детето Н. от м.август 2020г. пребивава при майка си в Обединеното Кралство, където посещава училище, лична среща не се е състояла, а само такава по телефона. Промяна в мнението на вещите лица по отношение на бащата няма, поддържащи поставената му диагноза. Доловили са социалното желателно поведение по отношение на самооценката му за образа на баща. Често отговорите му в противоречие с фактите по делоти според вещото лице-психолог, с това се потвърждава личностовата незрялост на Н.й М.. Интерпретацията по изследването установява липсата между бащата и сина на симбиотична връзка. Бащата няма визия за ролята на контрола в поведението на детето, въпреки показаните от негова страна поведенчески проблеми. Той е вял, инертен, с нарушена самостоятелност в поставянето на цели е, липсва инициативност, трайна мотивация и активна дейност, лесно се изчерпва интереса му и ангажираностите му. Обратно, вещите лица поддържат в заключението си, че връзката между Н. и майка му е възстановена след отпътуването му за Англия. В емоционално отношение той е показал адаптация към живота с майка си и съпруга й и е заявил удовлетвореност след изхода от тежкия емоционален стрес в семейството на баща му. Установена е положителна динамика в психичното състояние и развитие на Н.. Началната фрустрация при заминаването, намерила израз в избухливост, нервна слабост и лесна конфликтност в къщи, за каквито споделя пред вещото лице-психолог и майката на момчето, също търпи положително развитие. Самооценката му е за спокойствие, мотивираност да учи езика и избледняване на противопоставянето в отношенията с майката. Усещането му е за подкрепа, сигурност и защитеност понастоящем. С негативизъм отхварля възможността да се върне в България в дома на баща си: „Не не мога да се върна там, откъдето съм избягал“.

Според изготвения международен социален доклад, Ц.М. е със статут на временна уседналост и със своя съпруг живее във Великобритания, Чадуел Хийт, Ромфорд, Есекс. Обитават апартамент в жилищен блок с една спалня, находящ се на комуникативно място на 10 минути пешеходно разстояние от ЖП гара и се обслужва от автобуси към Лондон, Ромфорд и местния район. Ползват жилището при условията на наем в размер на 750 британски лири, като заплащането е поето от съпруга изцяло. По думите на майката на детето Н., в момента са предприети строителни работи в кухненската част, като се

предвижда премахване на кухнята и разделяне на спалнята, за да се обособи допълнително място за живеене. Ако Н. дойде да живее в Обединеното кралство, ще спи в допълнителната стая, която се изгражда. При разговор по телефона със съпруга г-н Синг уведомил изготвящия доклада, че ако Н. дойде да живее с тях, ще наемат друг апартамент с две спални. В района има много училища и колежи, предоставят се здравни услуги с добро качество, включително болници и доктори. Ц.М. работи в Империял Лондон хотел като камериерка от около 3 години и получава месечно около 1000 британски лири. Съпругът ѝ работи като строителен работник и получава нето възнаграждение от 2500 лири месечно и 30000 британски лири годишно. По-голяма част от разходите на семейството се поемат от съпруга ѝ. Тя е споделила, че при отглеждането на сина си може да разчита на безрезервната помощ на своя съпруг и да осигури продължаване на образованието му през следващата учебна година, а след време евентуално и университет. Милчева е споделила, че може да разчита на помощта на своя приятелка, ако се нвлага да наглежда момчето, докато тя е на работа през лятото. Съпругът ѝ от своя страна заявил, че ако Н. дойде да живее при тях майка му няма да работи от м.юл до началото на м.септември, а ще се грижи за него. Той е потвърдил пред изготвящия доклада, че подкрепя планът Н. да живее с тях в Обединеното Кралство и информирал, че може да подкрепя своята съпруга и сина ѝ финансово. Професионалният социален работник, изготвил международния социален доклад изразява становище, че Н. би могъл да се приобщи успешно към новата среда във Великобритания, да научи английски език, да създаде приятелства с връстници, както и да продължи образованието си.

Пред ВРС е изслушана и бабата на детето Н. по бащина линия-Л.Н.Б., като лице по чл. 137 от СК. Тя сочи, че се е грижила за момчето от осеммесечната му възраст до три години, след това от втори клас до момента. Поддържа, че са налице добри отношения между детето и баща му-играят заедно, разхождат се, бащата подпомага сина си по математика, защото е добър по този предмет. Поставил е редица правила като родител, но част от тях не се спазват. Бащата е раздразнителен и реагира когато детето счупи нещо, а то е малко палаво. Намира, че е добре детето да завърши средното си образование в България, защото се обучава по добра, печеливша специалност „Електрообзавеждане на кораби“, от която може да се издържа, а и семейството му . Ако замине сега за Англия, би се върнал с две години назад, защото тепърва ще има един период на приспособяване. Освен това следва да привикне и с „чужд човек в семейството, абсолютно чужд, визирам настоящия съпруг на майката“. Признава, че синът ѝ не работи, но обяснява това с желанието на бащата да е до своя син, докато отрасне, а след 18-19-тата му година, като завърши образованието си, двамата да отидат в чужбина, защото вижда живота си заедно с него. Заявява, че основно тя издържа момчето. Синът ѝ има доход от продажбата на земи и му е прехвърлила частта си от магазина, който отдава под наем. Соци, че срещу внука ѝ има образувани две досъдебни производства-едното за телефон или таблет, които уж внукът ѝ откраднал, а другото за умишлен палеж с още две деца. Нито е възпитаван така, нито е имал финансова причина да постъпва по този начин. Запозната е с множеството отсъствия на Н.

от училище, но обяснява същите с воденото между родителите дело. Отсъствията му съвпаднали по период с първото дело, когато се чувствал много раздвоен. По време на епидемичната обстановка си и подобрил успеха, който е около 5 и е един от най-активните ученици. Оправдание намира и за това, че синът ѝ употребява трева, позовавайки се на претърпяната от него във втори клас черепно-мозъчна травма, откогато има силно главоболие. Понякога употребява и амфетамини, когато е на купон.

Предвид наведените в исковата молба твърдения и оспорванията в писмения отговор, съдът намира, че е сезиран със спор между родителите на детето Н., р. 19.07.2005г. относно упражняването на родителските права, местоживеенето му, личните отношения с другия родител и издръжката на детето, на осн. чл. 127, ал. 2 от СК.

В закона не са посочени обстоятелствата, които са от значение при определяне на мерките по упражняването на родителските права. Съобразно Постановление № 1 от 12.11.1974г., при разрешаване на спора, съдът следва да прецени в тяхната съвкупност всички обстоятелства в конкретния казус, по съществените от които са: възпитателските качества на родителите; техния морален облик; грижите и отношението на родителите към детето; желанието на родителите и тяхната готовност да полагат грижи; привързаността на детето към родителите; пола и възрастта на детето; помощта от трети лица и социалното обкръжение.

Настоящият състав като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, изявленията на страните, изготвеният международен доклад, становището на ДСП-Варна, както и заключението на вещите лица по допуснатата комплексна СППЕ, стигна до следните изводи:

Безспорно и двамата родители имат желание да се грижат за детето си. Бащата е осигурил за сина си самостоятелна стая в жилището на майка си, обитавано и от неговия брат. Данните за битовите условия, при които би било отглеждано детето Н. в Обединеното Кралство са оскъдни. Майката е заявила пред професионалния социален работник, работил по международния социален доклад, че със съпруга си правят преустройство в кухнята, което ще завърши до две седмици, за да е възможно да се обособи втора спалня за Н., докато съпругът ѝ е поддържал, че ако съдът предостави родителските права на майката, ще бъде наето жилище с две спални. Така или иначе, видно и в двата варианта се предвижда самостоятелна стая за момчето.

Майката Ц.М. работи като камериер в хотел в Лондон и получава около 1000.00 британски лири месечна заплата. Разчита и на финансовата подкрепа на своя съпруг, който има месечни доходи от около 2500.00 британски лири. При нужда може да разчита на помощта на своя близка приятелка-българка, на която може да повери момчето, в случай на трудови ангажименти. Бащата Н. П. М. трайно не работи. Твърди се, че майка му Л. Б. му е предоставила доходите си от отдавания под наем съсобствен магазин и са продадени земеделски земи преди шест месеца. Какъв е размерът на тези средства не е установено.

Бащата разчита изцяло на средствата, предоставяни му от майка му за задоволяване нуждите на сина му, а явно и за своите собствени. Независимо от казаното, следва да се приеме, че Н.й М. би следвало да си набавя доходи поне в размер на минималната работна заплата ако работеше. Вярно, че той употребява наркотици и за това са му нужни средства. Последното е наведено като твърдение в исковата молба и установено от вещите лица по допуснатата комплексна СППЕ, с оглед неговите собствени изявления пред тях, от думите на майка му Л. Б., изслушана пред ВРС, както и от спонтанно споделеното от детето Н. пред вещото лице-психиатър по време на обследването му за изготвяне на заключение. Вещото лице-психиатър сочи, че бащата покрива критериите по диагноза по МКБ 10 ревизия F19 Психични и поведенчески разстройства, дължащи се на комбинирана употреба на психоактивни вещества. Вещото лице д-р А. с тревога за детето разкрива, че настъпилите личностови промени са с тенденция на задълбочаване при продължаваща употреба на ПАВ и неприлагането на необходимото лечение.

При отсъствието на майката от страната, но проявите на агресия от страна на бащата по отношение на сина му на 04.06.2016г. и на 29.06.2016г., когато се е наложило да бъде приложена полицейска закрила, детето е било настанено в дома на баба си по бащина линия-Л.Н.Б. по силата на решение № 2375/28.05.2018г. по гр.д. № 4831/2018г. на Х състав на ВРС. В жилището на баба му обаче е останал да живее и баща му, употребяващ наркотици пред сина си, проявяващ незряло поведение на родител, при ежедневни прояви на агресия от негова страна след употреба на ПАВ. Бабата по бащина линия не е успяла да се справи и да бъде коректив на поведението на бащата по отношение на момчето. Не са закъснели честите отсъствия на Н. от училище, видно от приложеното по първоинстанционното дело удостоверение № 565/12.12.2019г., изд. от Варненска морска гимназия „Св.Н.й чудотворец, както и прояви на девиантно поведение, поради което са били образувани ДП № 2046/2019г. и ДП № 148/2020г., според писмо № 433000-8171/18.05.2020г. на ОД на МВР-Варна. По-лошото в случая е това, че бабата, при която е настанено детето демонстрира безкритично отношение, както спрямо поведението на сина си, оправдавайки употребата му на ПАВ с претърпяната от него травма във втори клас и силното главоболие, за каквото синът й дори не съобщава, но и по отношение на безпричинното отсъствие на Н. от училище и противообществените му прояви, отричайки ги или намирайки приемливо обяснение за същите. Не само, че бащата не е коригирал поведението си, както социално пожелателно се е помъчил да се представи като баща по време на обследването на вещите лица, но на 27.07.2020г. отново е принудил сина си да търси полицейска закрила, за да се стигне до момента в който категорично момчето пред вещото лице Н.С. е заявило: „Не не мога да се върна там, откъдето съм избягал“.

Настоящият състав се доверява на становището на вещите лица, че за бъдещото развитие на детето Н. е важно да се предприеме промяна, като се има предвид, че условията в досегашната семейна среда са сигурно рискови, докато условията в Англия са под въпрос, но рисковете там са недоказани, а само вероятни.

В тази връзка следва да се има предвид, че от м.август 2020г. детето Н. се отглежда в дома на майка му и съпруга й. До м.ноември 2002г. момчето е успяло да се справи с първоначалния стрес при пребиваването му в Обединеното Кралство и заживяване в семейството на майка му. Връзката между детето и майка му е възстановена. То се познава със съпруга й още от 2018г., при издаване на последния в България. Понастоящем детето е спокойно и удовлетворено по думите му от изхода от тежкия емоционален стрес в семейството на баща му, ходи на училище, има нови приятели. Изпитва чувство на подкрепа, сигурност и защитеност при новите си условия на живот.

Предвид така установеното, съдът намира искането на Ц.М. да й бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на детето Н., р. 19.07.2005г. следва да бъде уважено. Приоритет има интересът на детето, а настоящият състав намира, че той налага детето да продължи да живее с майка си, в средата, която вече няколко месеца възприема като свой дом и свое семейство, преминало успешно адаптационния период към новата за него среда.

Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в тази си част.

Предвид предоставянето на родителските права на майката, следва да бъде определено и местоживеенето на детето Н., р. 19.07.2005г. при нея на адреса в UK, Romford, RMG 4 DN 26 Borne Avenue Chadwell Heath. Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено и в тази част.

На бащата следва да бъде определен режим на лични отношения с детето. Съдът намира, че определеният такъв от ВРС, като цяло отговаря на интереса на момчето. Не следва да бъде давана възможност за контакти между бащата и Н. на Великден, предвид това, че в България и Обединеното Кралство този празник се празнува по различно време и не би могло да бъде осъществяван режимът без да бъдат накърнени училищните му ангажименти. При възстановена комуникация между родителите и нормални отношения между детето и баща му и неговите близки, което следва да е основна цел на родителите няма проблем Н. да гостува на баща си и баба си по бащина линия и без да е определен режим за тези дни от съда, както е приел и ВРС. Следва да бъде определен режима, както следва: по един месец през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск. За новогодишните празници режимът следва да се изпълнява като детето е при баща си при посрещането на четна Нова година, а на нечетна- при майка си. Следва да бъде дадена възможност детето да пътува и се среща с баща си в периода от 20.12.2021г. до 03.01.2022г. За новогодишните празници при посрещането на Новата 2023г. би следвало да е със семейството на майка си, а на 19.07.2023г. Н. навършва пълнолетие. Не следва да бъде уважено искането на бащата да бъде постановено от съда да контактува със сина си всяка първа и трета събота и неделя от месеца, предвид това, че той живее в България, а Н. в Обединеното Кралство. Такъв ежесечен режим е невъзможно да бъде изпълняван при голямата отдалеченост на местоживеенето им.

Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено в частта, в която режимът на лични отношения между Н.й М. и детето Н. е определен както следва: един месец през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск, както и от 20.12.2021г. до 03.01.2022г.

Съдът се е произнесъл и по отношение на дължимата от бащата Н.й М. издръжка за детето Н., р. 19.07.2005г. Бащата следва да бъде осъден да дава такава.

Преценявайки потребностите на детето Н., обусловени от възрастта му-на 15 години и половина, общественно-икономическите условия в страната, материалните възможности на двамата родители, като доходите на майката в Обединеното Кралство са от около 1000 британски лири месечно, а за бащата съдът приема, че реализира поне минималната за страната работна заплата, набавяйки си месечен доход от наемната цена на отдавания под наем магазин и от продажбата на земеделски земи, липсата на данни за неработоспособност или ниски податни възможности, но това, че в тежест на майката са грижите по задоволяването на ежедневните потребности на детето, настоящият състав определя обща месечна издръжка в размер на 380.00лв., от който размер майката следва да заплаща сумата от 100.00лв., а бащата-200.00лв. При определяне на размера съдът има предвид размера на минималната за страната работна заплата към момента от 650.00лв. и съблюдава изпълнението на изискването на чл. 142, ал. 2 от СК. Все пак водещият съда критерий при определяне размера на издръжката е задоволяване на нуждите на детето, защото задължението на родителите на ненавършилите пълнолетие деца да им дават издръжка е безусловно.

Издръжката в определения от съда размер се дължи от датата на завеждане на иска в съда-05.12.2018г. ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска с падеж до 15-то число на месеца, за който се дължи издръжката, до настъпване на основание за изменение или прекратяване.

Решението на ВРС следва да бъде потвърдено и в тази част.

Решението следва да бъде потвърдено и в частта за разносните от 3932.00лв., на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК и дължимата държавна такса от 288.00лв., на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, както е определил ВРС.

Предвид изхода на спора М. следва да заплати на Милчева разноски за въззивната инстанция в размер на 400.00лв., представляващи заплатено съгласно договор за правна защита и съдействие от 03.08.2020г. и списък по чл. 80 от ГПК адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2049/01.06.2020г. по гр.д. № 18393/2018г. на 24-ти състав на ВРС, с което родителските права по отношение на детето Н.Н.М. ЕГН ***** са предоставени на неговата майка Ц. И. М.; местоживеенето на детето Н.Н.М. ЕГН ***** е определено при неговата майка Ц. И. М. на адрес: UK, Romford, RMG 4 DN 26 Borna avenue Chadwell heath; на бащата Н. П. М. е определен режим на лични отношения с детето Н.Н.М., ЕГН ***** както следва: един месец през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск и за времето от 20.12.2021г. до 03.01.2022г.; Н. П. М. е осъден да заплаща на детето Н.Н.М., ЕГН *****, чрез неговата майка Ц. И. М. сумата от **200.00 лв.** /двеста лева/, представляваща месечна издръжка с падеж до 15 число на месеца, за който се дължи, считано от датата на депозиране на исковата молба – 05.12.2018г., ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, на осн. чл. 127, ал. 2 СК; Н. П. М. е осъден да заплати на Ц. И. М. сумата от **3932.00 лв.** /три хиляди деветстотин тридесет и два лева/, представляваща сторени по първоинстанционното дело съдебно – деловодни разноси, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК и Н. П. М. е осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ВРС сумата от **288.00 лв.** /двеста осемдесет и осем лева/, представляваща дължима държавна такса, на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК.

ОСЪЖДА Н. П. М. ЕГН ***** от гр. Варна, бул. „Вл.В.“, № 43 да заплати на Ц. И. М. ЕГН *****, с адрес в гр. С., жк „Д.“, бл. 16, вх. Е, ет. 3, ап. 99 разноси за въззивната инстанция в размер на **400.00лв.**, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от датата на връчване на препис на страните, при условията на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____